

Sygn. akt II K 363/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Cywińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Patyna

przy udziale prokuratora Piotra Janowskiego, Anna Witkowska – Czapnik, Małgorzaty Misiak – Bieniaszczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 września 2015 r., 30 października 2015 r., 18 grudnia 2015 r., 12 lutego 2016 r.

sprawy:

J. M.

s. T., J. z domu S.

ur. (...) w m. Brzeziny

oskarżonego o to, że:

I w okresie od 12 października 2009 r. do 1 lutego 2011 r. w nieustalonym miejscu nabył pochodzący z czynu zabronionego samochód S. (...) nr VIN (...) o wartości nie mniejszej niż 6 700 EURO i nie większej niż 11 000 EURO skradziony uprzednio w dniu 12 października 2009 r. na terenie Królestwa Hiszpanii osobie o nazwisku M. de M. L. T.

tj. o czyn z art. 291§1 kk

II w okresie od 12 października 2009 r. do 1 lutego 2011 r. w B., woj. (...) w trakcie procedury rejestracji samochodu S. (...) nr VIN (...) posłużył się w Starostwie Powiatowym w B. jako autentyczną sfalszowaną uprzednio w tym celu we wskazanym wyżej okresie w nieustalonym miejscu przez niego wspólnie i w porozumieniu z żoną E. M. umową kupna przez niego samochodu S. (...) nr VIN (...) i nr rej. (...) od osoby o nazwisku E. J. L., w której obok napisanej przez E. M. treści i daty zawarcia umowy oraz podrobionego przez nią podpisu sprzedawcy złożył swój podpis jako kupujący

tj. o czyn z art. 270§1 kk

III w okresie od 20 stycznia 2011 r. do 1 lutego 2011 r. w B. i O., woj. (...) usiłował w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzić Z. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 33 400 złotych oferując na sprzedaż samochód S. (...) o nr VIN (...) i nr rej. (...) i zatajając przed nim fakt, że pojazd ten może pochodzić z czynu zabronionego oraz posługując się w tym celu jako autentyczną uprzednio sfalszowaną umową kupna przez niego samochodu S. (...) nr VIN (...) i nr rej. (...) od osoby o nazwisku E. J. L., jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujawnienie przed sfinalizowaniem transakcji faktu poszukiwania jako skradzionego pojazdu, którego numer VIN (...) naniesiono na nadwozie oferowanego do sprzedaży samochodu

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

1. J. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu I wyczerpującego dyspozycję art. 291§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych,

2. J. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu II z tą zmianą, iż przyjmuje, że czyn ten został popełniony w dniu 1 lutego 2011 r., wyczerpującego dyspozycję art. 270§1 kk i za to na podstawie art. 270§1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydzieści) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych,

3. J. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu III wyczerpującego dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych,

4. na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 i 2 kk wymierza oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych,

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. E. W. kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 154,56 (sto pięćdziesiąt cztery 56/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT,

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 800 (osiemset) złotych tytułem opłaty i zwalnia oskarżonego od pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

sporządzone w zakresie rozstrzygnięcia o karze, zgodnie z treścią art. 423§1a kpk w zw. z art. 424§3 kpk .

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 12 lutego 2016r. oskarżony J. M. został uznany za winnego tego, że w okresie od 12 października 2009 r. do 1 lutego 2011 r. w nieustalonym miejscu nabył pochodzący z czynu zabronionego samochód S. (...) nr VIN (...) o wartości nie mniejszej niż 6 700 EURO i nie większej niż 11 000 EURO skradziony uprzednio w dniu 12 października 2009 r. na terenie Królestwa Hiszpanii osobie o nazwisku M. de M. L. T., tj. czynu z punktu I aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 291§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 37a kk wymierzono mu karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych,

Wyrokiem tym został także uznany za winnego tego, że w dniu 1 lutego 2011 r. w B., woj. (...) w trakcie procedury rejestracji samochodu S. (...) posłużył się w Starostwie Powiatowym w B. jako autentyczną sfalszowaną uprzednio w tym celu w nieustalonym miejscu przez niego wspólnie i w porozumieniu z żoną E. M. umową kupna przez niego samochodu S. (...) nr VIN (...) o nr. rej. (...) od osoby o nazwisku E. J. L., w której obok napisanej przez E. M. treści i daty zawarcia umowy oraz podrobionego przez nią podpisu sprzedawcy złożył swój podpis jako kupujący tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 270§1 kk i za to na podstawie art. 270§1 kk wymierzono mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydzieści) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

J. M. uznano również za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu III, wyczerpującego dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk polegającego na tym, że w okresie od 20 stycznia 2011 r. do 1 lutego 2011 r. w B. i O., woj. (...) usiłował w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzić Z. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 33 400 złotych oferując na sprzedaż samochód S. (...) o nr. rej. (...) zatajając przed nim fakt, że pojazd ten może pochodzić z czynu zabronionego oraz posługując się w tym celu jako autentyczną uprzednio sfalszowaną umową kupna przez niego samochodu S. (...) od osoby o nazwisku E. J. L., jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujawnienie przed sfinalizowaniem transakcji faktu poszukiwania jako skradzionego pojazdu, którego numer VIN (...) naniesiono na nadwozie oferowanego do sprzedaży samochodu i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 37a kk wymierzono mu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

Na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 i 2 kk wymierzono oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 100 (sto) złotych.

Mocą wyżej wymienionego wyroku zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. E. W. kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 154,56 (sto pięćdziesiąt cztery 56/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług (...) oraz zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 800 (osiemset) złotych tytułem opłaty, zwalniając oskarżonego od pozostałych kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów, w świetle zgromadzonych dowodów, nie budziły wątpliwości. O sprawstwie J. M. świadczyły przede wszystkim zeznania K. P., który znał J. M. od kilku lat, kontaktował się z nim wiele razy odnośnie sprzedaży pojazdów pochodzących z Hiszpanii, potwierdził, że oskarżony miał świadomość nielegalnego pochodzenia samochodu marki S. (...). K. P. stwierdził, iż J. M. został zapewniony, iż fałszerstwo nie będzie wykryte, dlatego zgodził się na sprawdzenie pojazdu przez Policję, czego domagał się przyszły nabywca, Z. G.. Wprawdzie K. P. został podejrzany w innym postępowaniu o popełnienie czynu z art. 291§1 kk polegającego na udzieleniu w styczniu 2011r. w W. pomocy J. M. w zbyciu samochodu S. (...) nr VIN (...), który pochodził z kradzieży dokonanej na terenie Hiszpanii, jednak treść jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu toczącym się równoległe nie budziła zastrzeżeń, gdyż mężczyzna ten podał istotne szczegóły współpracy z J. M. i innymi osobami, opisał procedurę z tym związaną, potwierdził te okoliczności podczas przesłuchania na rozprawie.

Na wiarę zasługiwały także zeznania Z. G., który zeznał, że J. M. od początku twierdził, że samochód S. (...) zakupił od swojego znajomego w Hiszpanii, następnie sprowadził go do Polski i zamierzał sprzedać za 33.400 złotych. Tymczasem z wyjaśnień oskarżonego wynikało, że pojazd nabył w Polsce, dzięki pośrednictwu K. P., na terenie posesji znajdującej się pod W.. Powyższe rozbieżności wskazują, że oskarżony celowo wprowadził w błąd przyszłego nabywcę co do miejsca nabycia pojazdu, by uwiarygodnić legalność jego zakupu.

Twierdzenia oskarżonego co do miejsca nabycia pojazdu stały się także impulsem do przeprowadzenia czynności przesłuchania obywatela Hiszpanii - J. L. N., co do tego faktu, który zdecydowanie zaprzeczył, by sprzedał pojazd J. M., gdyż pojazd ten został mu skradziony. W czasie dochodzenia uzyskano potwierdzoną informację o kradzieży pojazdu o numerze VIN (...), skradzionego uprzednio w dniu 20.09.2010r. na terenie Hiszpanii osobie o nazwisku J. L. N. (sprawdzenie-k.104). Mężczyzna ten potwierdził fakt kradzieży dokumentów od pojazdu w dniu 04.06.2010r. oraz pojazdu w dniu 20.09.2010r. (k.208, 230-231, 287--289), w ten sposób zaprzeczając, by sporządził jakąkolwiek umowę sprzedaży tego pojazdu, o czym oskarżony zapewniał Z. G..

Przeprowadzona w niniejszej sprawie opinia biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych potwierdziła, że numer identyfikacyjny VIN (...), jaki należał do zabezpieczonego pojazdu, nie został fabrycznie nadany dla tego pojazdu S. (...) o nr. rej. (...), końcowe znaki pierwotnego numeru zostały usunięte poprzez szlifowanie a na ich miejsce naniesiono odczytane znaki, ujawniając pierwotny numer nadwozia VIN o treści (...) (opinia-k.57-65).

Kolejne sprawdzenia pozwoliły na ustalenie, że S. (...) nr VIN (...) został skradziony na terenie Hiszpanii w dniu 12.10.2009r. na szkodę osoby o danych M. de M. L. T. (sprawdzenie k.68). Kobieta uzyskała odszkodowanie od firmy ubezpieczeniowej na kwotę 11 tys. Euro.

W niniejszej sprawie wydano także opinię z zakresu badań identyfikacyjnych rękopisów, z której wynikało, że treść umowy sprzedaży pojazdu S. (...) z dnia 14.01.2011r. oraz podpis o brzmieniu (...) w miejscu przeznaczonym dla sprzedającego nakreśliła żona oskarżonego E. M., skazana w odrębnym postępowaniu za powyższy czyn (odpis wyroku-k.515), zaś podpis kupującego został nakreślony przez oskarżonego (opinia k.302-314). Opinia ta nie budziła wątpliwości co do rzetelności.

W oparciu o dokumenty pojazdu i sfałszowaną umowę sprzedaży z dnia 14.01.2011r. J. M. dokonał rejestracji czasowej pojazdu w Starostwie Powiatowym w B. (pozwolenie czasowe-k.98, pismo Starostwa Powiatowego w B.-k.330, kopia umowy wraz z dokumentacją-k.378-387).

J. M. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od 12 października 2009 r. do 1 lutego 2011 r. w nieustalonym miejscu nabył pochodzący z czynu zabronionego samochód S. (...) nr VIN (...) o wartości nie mniejszej niż 6 700 EURO i nie większej niż 11 000 EURO skradziony uprzednio w dniu 12 października 2009 r. na terenie Królestwa Hiszpanii osobie o nazwisku M. de M. L. T., wyczerpał dyspozycję art. 291§1 kk.

Natomiast zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od 20 stycznia 2011 r. do 1 lutego 2011 r. w B. i O., usiłował w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzić Z. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 33 400 złotych oferując na sprzedaż samochód S. (...) o nr. rej. (...) zatajając fakt, że pojazd ten pochodził z czynu zabronionego oraz posługując się w tym celu jako autentyczną uprzednio sfałszowaną umową kupna samochodu S. (...) od osoby o nazwisku J. L. N., jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujawnienie przed sfinalizowaniem transakcji faktu poszukiwania jako skradzionego pojazdu, którego numer VIN (...) naniesiono na nadwozie oferowanego do sprzedaży samochodu, przez co wypełnił dyspozycję art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Czyny te, z uwagi na datę jego popełnienia i zmianę stanu prawnego obowiązującego w chwili orzekania, należało kwalifikować zgodnie z brzmieniem ustawy nowej, w myśl art. 4§1 kk, gdyż poprzednio obowiązująca ustawa nie była względniejsza dla sprawy. Uregulowania wprowadzone ustawą z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (poz.396), które weszły w życie w dniu 01.07.2015r. dawały możliwość zastosowania artykułu 37a kk, poprzez wymierzenie kary grzywny, zamiast kary pozbawienia wolności, ustawowo określonej jako zagrożenie przewidziane w razie skazania za czyn z art.291§1 kk oraz art.286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk i rodzącej znacznie poważniejsze konsekwencje prawne niż kara o charakterze finansowym. Nowe uregulowanie stworzyło możliwość korzystniejszego dla interesów sprawy osądu, skutkując tym samym przyjęciem mniej dotkliwej sankcji.

J. M. swoim zachowaniem wypełnił także dyspozycję art. 270§1 kk, gdyż w dniu 1 lutego 2011 r. w B. w trakcie procedury rejestracji samochodu S. (...) posłużył się w Starostwie Powiatowym w B. jako autentyczną sfałszowaną uprzednio w tym celu w nieustalonym miejscu przez niego wspólnie i w porozumieniu z żoną E. M. umową kupna przez niego samochodu S. (...) o nr. rej. (...) od osoby o nazwisku E. J. L., w której obok napisanej przez E. M. treści i daty zawarcia umowy oraz podrobionego przez nią podpisu sprzedawcy złożył swój podpis jako kupujący.

Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody wskazały, że oskarżony miał pełną świadomość swoich działań. Jego zachowanie było umyślne, działał z pełnym rozeznaniem, w sposób zaplanowany, będąc przygotowany do podjęcia wszystkich czynności niezbędnych do sfinalizowania sprzedaży pojazdu S. (...), pochodzącego z kradzieży.

Oskarżonemu można przypisać winę, gdyż w chwili popełnienia przypisanych mu czynów był dorosły, zdrowy, w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność czynów. W czasie ich dokonywania rozumiał ich znaczenie i mógł pokierować swym postępowaniem, gdyż nie zdradzał objawów choroby psychicznej, cech upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń czynności psychicznych. Znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie stało na przeszkodzie, by zachował się zgodnie z normami przewidzianymi prawem.

Czyn oskarżonego z art. 291§ 1kk charakteryzował się społeczną szkodliwością, której stopień był znaczny. Godził w dobra prawnie chronione jakim były pewność obrotu prawnego, gdzie istotną wartością jest legalny obrót rzeczami, jak i we własność rzeczy należącej do innej osoby. Czyn z punktu II. naruszał bezpośrednio wiarygodność dokumentów, a w następstwie posługiwania się sfałszowanymi dokumentami - także w pewność obrotu prawnego. Czynem z punktu III. zmierzającym do wyłudzenia istotnej kwoty pieniędzy od Z. G. poprzez posłużenie się sfałszowaną umową sprzedaży pojazdu oraz zatajenie faktu nielegalnego pochodzenia pojazdu oferowanego do sprzedaży J. M. naruszył zarówno dobro prawne w postaci wiarygodności dokumentów uczestniczących w obrocie prawnym, jak i godził w

mienie należące do innej osoby, a działanie oskarżonego było celowe, zmierzało do uzyskania znacznej korzyści majątkowej.

Na korzyść sprawcy poczytano uprzednią niekaralność.

Biorąc pod uwagę stopień winy sprawcy i stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, wymierzono mu jednostkowe kary grzywny za poszczególne czyny, i tak:

-za czyn I, na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 37a kk karę grzywny 40 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 100 złotych,

-za czyn II, na podstawie art. 270§1 kk karę 30 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 100 złotych,

-za czyn III, na podstawie art. 14 §1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 11§3 kk oraz art. 37a kk karę grzywny 60 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 100 złotych.

W oparciu o art. 85§1 kk i art. 86§1 i 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzono oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na 100 złotych. Orzekając tę karę zastosowano zasadę mieszaną z uwagi na łączność podmiotową i przedmiotową wszystkich przypisanych oskarżonemu czynów.

Wymierzona kara łączna grzywny, zdaniem Sądu, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego. Pozwoli zwłaszcza uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Liczba stawek dziennych, dostosowana do stopnia ujemnej oceny czynów, została określona w wymiarze osiemdziesięciu, gdyż oskarżony nie był dotychczas karany, było to jego pierwsze wejście w konflikt z prawem, co wskazuje na to, że naruszenie przepisów miało charakter jednorazowy, incydentalny. Wysokość stawki dziennej określono na 100 złotych, która to kwota została dostosowana do możliwości finansowych J. M., uzyskującego dochód miesięczny w nieustalonej wysokości, pochodzący z prowadzonej działalności handlowej i gospodarstwa rolnego, posiadającego na utrzymaniu jedno dziecko w wieku szkolnym. Obciążenie go dolegliwością finansową w łącznej kwocie 8 tys. złotych zmusi go do podjęcia wyteżonej pracy i wpłynie motywująco oraz wychowawczo na tego sprawcę. Oskarżony posiada nadto znaczny majątek w postaci gospodarstwa rolnego, mieszkania, dwóch samochodów, a także środków trwałych służących do wykonywania działalności gospodarczej. Na marginesie należy wskazać, że oskarżony może też ubiegać się o rozłożenie tej należności na raty, jeśli jednorazowe uiszczenie kary nie byłoby możliwe bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny. Należy dodać, że J. M. prowadzi ustabilizowany tryb życia. Orzeczenie wobec niego kary grzywny, biorąc pod uwagę sytuację osobistą i majątkową, było szczególnie uzasadnione.

Koszty działania obrońcy z urzędu określono na podstawie §14 ust.2 pkt 3 i §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz.U. z 2013r., poz.461 z późn. zm).

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 626§1 kpk w zw. z art. 627 i art. 624 kpk uznając, iż uiszczenie przez oskarżonego wszystkich kosztów sądowych, jakie zostały wygenerowane przy rozpoznawaniu jego sprawy byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację osobistą i majątkową, stąd obciążono go jedynie opłatą, stanowiącą 10 % wymierzonej kary grzywny, w myśl art.3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).